

אגרא דכלה

מאי "ואתה. גם "אליך אינו מדוקדק כידוע ממדרשות חז"ל בכל מקום שנאמר תיבת "אליך. ויראה לי לפרש הפסוק בדרך דרש ורמוז, דידוע בחינת משה אדונינו הוא בחינת "הדעת, והוא משפיע בחינת הדעת והתבוננת השכל לכל נשמות ישראל ההוגים בתורה לשמה, ודבר זה יחוייב לכל בן ישראל הנכנס תחת עול התורה ועבודה, קודם שירצה לעיין באיזה עיון בתורה, מחוייב להתבונן ולעורר בדעתו גדלות השם ב"ה המצווה המצוה והלימוד התורה, ושפל מצבו נגד גדלות הבורא ב"ה, ויתעורר בלבו על ידי זה אהבת הש"י ויראתו, מה שאין כן בלא דעת נפש לא טוב (משלי יט ב). והנה לפעמים יעמיק האדם במחשבתו בכל זה, ואף על פי כן לא תפול עליו אימה ופחד בהתגלות ולא תתלהב נפשו באהבתו ית', והוא מחמת עכירת החומר אשר הוטבע בו על ידי עוסקו בשטותי העולם ותענוגיו. והנה עצה היעוצה לזה ברעיא מהימנא (זוהר ח"א קפ"ז ע"א) אעא דלא סליק ביה נהורא מבטשין ליה, רצ"ל יתבונן בחטאיו ויהיה נבזה בעיניו נמאס על אשר חטא והעוה, ויתבונן איך הוא גרע מהבהמה, וגם יכתת את גופו בפועל ממש בסיגופים כפי כחו, וגם ידבר תיבת התורה והתפילה בכתת גופו היינו בכל כחו, ועל ידי כך יתלהב לבו ביתר שאת ויתר עז לעבודת היוצר ב"ה בלי הפסק. ובזה נבוא אל ביאור הפסוק ברמז "ואתה, ר"ל בחינתך בחינת הדעת, "תצוה תחבר (מלשון צוותא) את בני ישראל, ר"ל תחבר בחינת הדעת שלך עם בני ישראל שיעוררו תמיד בחינת הדעת בגדולת הבורא, קודם עוסקם בתורה ועבודה, ואחר כך ויקחו "אליך רצ"ל אל בחינתך בחינת הדעת והתבוננת, יקחו שמן זית "זך היינו התורה שנקרא שמן זית כנוודע מרז"ל

ואתה תצוה את בני ישראל וכו'. ידוע מה שאמרו רז"ל (זוהר ח"ג רמ"ו ע"א) דלכך לא נאמר כמו בכל התורה וידבר י"י אל משה וכו', מפני שנתקיים על כל פנים בפעם אחת בתורה מה שאמר משה מחני נא וכו' (שמות

דבר המערכת

ויקחו אליך שמן זית זך.. חוקת עולם לדורתם...

ואתה תצוה את בני ישראל, ויקחו אליך שמן זית זך כתיבת למאור, להעלות נר תמיד, באוהל מועד מחוץ לפרוכת אשר על העדות יערוך אותו אהרן ובניו מערב עד בוקר לפני ה' חוקת עולם לדורתם מאת בני ישראל.

ולהבין כמה נקודות בתחילת פרשתינו בציווי לבני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך, והציווי לאהרן ובניו להערכת המנורה והדלקת הנרות.

(א) למה התורה לא ציוותה את הציווי הזה של הדלקת המנורה מיד בתוך פרשת מעשה המנורה כשמצוהו על המנורה כמו שאנו רואים בשאר כלי המשכן, בעבודת הארון ואמר לו הקב"ה מיד ושמט בארון את העדות אשר אתן אליך, ובפרשת השולחן מיד ונתת על השולחן לחם פנים לפני תמיד, ואולם דווקא במעשה המנורה אחרי ציווי כל פרשת כלי המשכן ועבודת המשכן בנפרד, מצווה את בני ישראל להביא שמן זית זך, ואת הציווי לאהרן ולבניו יערוך אותו מערב עד בוקר.

(ב) כמו"כ קשה למה מכפיל התורה דווקא את ציווי הבאת השמן זית למנורה, הרי בסדר הדברים בפרשה הקודמת בכל כלי המשכן שבני ישראל הביאו, כבר כתוב 'שמן למאור' וכו', למה דווקא את מצוות הבאת שמן למאור המנורה, חוזרת הכתוב בפרשה נפרדת, ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך למאור..

(ג) וכן קשה כפילת הלשון, להעלות נר 'תמיד' ו'חוקת עולם לדורתם' הרי מילת תמיד פירושו גם חוקת עולם,

(ד) ועוד קשה כפי שכבר הקשו הרבה מפרשים דהיה צריך לכתוב ויביאו אליך, ולא ויקחו אליך, (ה) וגם מה זה אליך, הרי מביאים את זה לבית המקדש לפני הקב"ה לשכינה הק' ולא למשה, מה זה ויקחו אליך, משמעות הדבר בפשטותו שיביאו למשה את השמן זית זך, והיה צריך לכתוב ויקחו אלי או ויביאו אלי.. כי הרי הקב"ה מצווה את המצווה הזו להביא אלי למשכן.

ואפשר לומר, דכוננת המקרא כאן, באמת היה דמעשי הדלקת המנורה ע"י אהרן ובניו בזמן המשכן היה ציווי ומצוה נפרדת ממעשי הבאת השמן זית זך, דתיקון מיוחד היה לעם ישראל וזה נשאר לדורות עולם המצווה דלקחת שמן זית זך, והרי אין בית המקדש קיים, ומה שייך לדורותם חוקת

עולם בזמן הזה, אלא כל יהודי לעצמו, כל אחד ואחד יקח אליך לעצמו בכל דור ודור את השמן זית זך, איש איש כבחינתו, ואכן מעשי הערכת המנורה ע"י אהרן ובניו היה תמיד, אבל תמיד בזמן שביט המקדש קיים כמו שנאמר גם במעשי השולחן לחם פנים לפני "תמיד" כל זמן שביט המקדש קיים, אבל במעשי לקחת שמן זית זך, מכופל

לכבוד הילולת רבינו בעל ה'צמח דויד' מדינוב החל בי"ט אדר - פורים - אצל הרבי רבי דויד מדינוב

ססיפר הרה"צ רבי שלמה מבאבוב זיע"א

כידוע סבלו היהודים מרדיפות של הגוים בפולין, בכל תקופת זמן, אשר ערכו פוגרומים אכזריים אשר פעם היה זה להוציא את רכושם ופעם להרגם נפש וכו',

היה זה בתקופת חייו של הרבי רבי דוד מדינוב זיע"א, הגוים רודפי הדם החליטו שהגיע שעת כושר לערוך פוגרום ולגרש את יהודי הסביבה מבתם, וכך לחמוס את רכושם וממונם,

ברחובות העיר כבר הסתובבה השמועה אודות כוונתם הרעה, היהודים התחילו להסתגר בבתם, מפחד הבאות, וכמוכן עמדו והתפללו לבורא עולם שיציל אותם מהרשעים האלו, והתלמידים, כמו בכל עת צרה, הולכים לרבים הנערץ הרה"ק מדינוב, ובפיהם הצעקה רבי רבי, התוכל לעמוד מנגד, רבי מה עלינו לעשות, והרבי רבי דוד לא מראה שום סימני לחץ, ומשדר רוגע ומנהל את סדר יומו כרגיל כאילו לא קרה כלום,

ראשי הונדליזים כבר החליטו על תאריך מסויים וזה היה במוצאי ליל חג הפורים, בו יתאספו כל מנהיגי כנופיית הרוצחים, בקרעשטשמה (בית מרוח) הסמוך לדינוב ע"מ לתכנן שם סופי את סדר הפוגרום, על תאריך מדויק לבצע את הפוגרום כבר החליטו שזה יהיה בליל השני של פסח כשכולם בבית לעבור מבית לבית להרוג את היהודים ולערוך פוגרום,

ונשאר לסדר את סדר העבודה והתפקידים.. והשמועה הגיע לאזניהם של היהודים, והפחד גבר עליהם, בצעקות שבר באו אל רבם מדינוב, ושפכו את מר לבם, והרבי, לא מגיב מאומה, שרור יום ולילה בדבקות הבורא בתורה ותפילה, והחסידים כבר חשבו שאולי מתוך יאוש הרבי אינו מגיב מאומה.. ומשלחם כלעומת שבאו...

בחג הפורים הרבי מצווה לבאי ביתו שהשנה יביאו לטיש הפורים יותר משקה חריף מבכל שנה, וכך היה והרבי צווה לכל הקהל שבאו לשהות בצל קורתו בחג הפורים לבוא לשולחן הקודש סעודת חג הפורים בבית מדרשו, והרבי

לב לב), לכך לא נזכר שם משה בכל הפרשה. אף על פי כן יקשה כיון דקאי אדלעיל מיניה, לא הוה ליה למימר רק צו את בני ישראל,

הלשון חוקת עולם לדורתם, ולא מאת אהרן או הכהן אלא חוקת עולם לדורתם מאת בני ישראל, הציווי דיהודי צריך בכל דור ודור לדורתם, חוקת עולם לקחת לעצמו שמן זית

המשך 'דבר המערכת'

בעוה"ר חרבה מקדשינו, אלא חוקת עולם לדורותם מאת בני ישראל גם בזמן הזה יקחו אליך כ"א צדיק לעצמו.

בברכת שבטא טבא,
און א פריילאכע פרוים,
די צייטן פון אונז אלא

שידריך אותי, יודע אני לבד את דרכי ורצונות השי"ת, אלא מצווה היא להידבק בצדיקים למען יראו את הדרך ילכו בם, ולא יטעו ללכת בדכים עקלקלות, וגם מובן לשון אליך, כי הציווי לכל אחד שיקח אליך לעצמו, ולא להקב"ה יביא את השמן זית זך בזמן הזה, כי זה לא שייך להביא שמן זית זך להקב"ה או לבית המקדש, כי

כתוב למעלה בפרשה, ביחד עם שאר הדברים לבניית המשכן וכליו, כי בפרשתנו זה ציווי מיוחד לדורות עולם, ולכן גם מוסבר הלשון ויקחו ולא ויביאו, כי כל אחד יקח לעצמו צדיק, וזה אינו ציווי הקשור למלאכת המשכן, אלא צוואה לכל יהודי לקחת לעצמו צדיק ולהתחבר אליו, ולא לומר אני איני זקוק לצדיק

זך, והוא הצדיק בזמן שאין לנו כוהנים בעבודתם ולא ביהמ"ק, לקחת לעצמו כל יהודי באשר הוא, את הצדיק בבחינת משה דבורו ולהתחבר אליו, והצדיק יערוך את האדם לפני הקב"ה בתפילותו ובדרכה אין להתנהג בדרכי ה'.

ולכן יובן למה כפלה התורה את מעשי הבאת שמן זית ולא מספיק מה שהיה

מבני יששכר יודעי בינה וגו' לדעת מה יעשה ישראל (דברי הימים א-ב, לג)

מדור ההלכה מתוך ספרי רבינו זיע"א

בעריכת הרה"ג ר' אברהם צבי פפנהיים שליט"א

פנאי לקדש קרואים ולשלוח מנות מסעודתו למיודעיו, על כן בפורים שהיו נוח מאויביהם, כי איש לא עמד בפניהם כי נפל פחדם על כל העמים, והיתה הסעודה בהשקט שלא בחפזון, ואז יש פנאי לשלוח מנות לרעיני ומיודעיו. (שם)

ישלח המנות ע"י גדולים וחשובים.

השליחות הזאת נעשית בגדולים בעלי תורה ואין בזה משום ביוזי, דמקרי שליחות לדבר מצוה. (ריח דודאים מהרה"ק בעל בני יששכר)

יוצא אפילו במאכלים פשוטים.
יוצא משלוח מנות אפילו בדברים המצויים ואינם דברים חשובים. (שם)

יוצא גם בדברים שאינם נאכלים בפני עצמם.

יוצאים משלוח מנות אפילו בדברים שאינם נאכלים בעצמם רק עשויים למתק מאכלים. (שם)

עדיף לשלוח מיני מתקא לא דברים חמוצים.

מהראוי לשלוח מיני מתוקים ולא דברים חריפים, הגם דיוצא, כי אנשי כנה"ג קראו למנות מלשון "מן" אשר טעמו כצפחית בדבש. (שם)

פורים - ומשלוח מנות איש לרעהו.

כל המצוות צריכות כונה לכיין לצאת ידי חובת המצוה, גם לכיין טעמי המצות וכו', גם במצוות דרבנן שאינן מבואר טעמם בתורה עם כל זה לכלם יש טעמים כמוסים עד אין סוף וחקר, ומחויב האדם הנלבב לחפש במושכלות טעמיהם, (דרך פיקודיך בהקדמה)

לרמז שהיה הנס בתוך ההסתר.

יש לומר טעם למצות משלוח מנות ע"פ מש"כ החינוך טעם מה שאמרה תורה שלא יוציאו מבשר הפסח חוץ לחבורה, הוא זכרון לחירות, כדרך מלכי הארץ שאינם שולחים מסעודותיהם החוצה, להיות כי אין זה חידוש אצלם המנות המכובדות כי רגילים תמיד במעדיני עולם, מאותו טעם נצטוונו בפורים כן לשלוח מנות לרעהו, לרמז שאף שהיו אז במצב של שילוח מנות שהוא מדרכי הדלים והאביונים הפליא הקב"ה עמהם בניסים. (שם מצות ל"ט טו בהגה)

רמז על נוח מאויביהם.

עוד יש לומר ע"פ מש"כ המהר"ם האגזי טעם לאיסור הוצאת בשר הפסח מהחבורה, לזכרון החפזון ממצרים, כדרך הנחפו לדרכו שאין

מהנעשה בחצרות קדשינו:

ההכנות לשבת כ"א אדר בדינוב

לקראת הילולת רבינו בעל הצמח דויד מדינוב החל השנה ביום ו' יט אדר, מתכוננים במוסדות בני יששכר לקליטת האלפים אשר באים לפולין להילולת רבינו בעל ה'נועם אלימלך', אשר עולים גם ביום ו' לדינוב הילולת בעל הצמח דויד.

כבר בליל שישי פרשת כי תשא, המקום יהיה מוכן לקליטת האלפים העולם לציון, כאשר השנה ב"ה הושלם הגשר החדש "בדרך החיים" המוביל מבנין המוסדות עד לאוהל רבותינו הק', והוכן תאורה וארוחות חמות לציבור העולים לדינוב.

מוסדות בני יששכר מסדרים מקוה חם וארוחת בוקר לכל העולים לדינוב.

מנינים כל הזמן

במשך כל השבוע מיום טז אדר עד כה אדר יתקיימו מנינים לתפילות שחרית מנחה וערבית בדינוב.

העולים לדינוב

בשבת זו פרשת תרומה שהו בדינוב קבוצה של יהודים, אשר הגיעו במסע לקברי צדיקים, ובמיוחד להתפלל על ציון הרה"ק מסטרופקוב ביום הילולת, כמו"כ הצטרפו אליהם יהודים מפולין, שבאו לשבת התחזקות בצילו דרבינו, לשבת התרוממות עם ציבור יהודים יראים ושלמים.

סעודת הילולת ברוב עם

בליל שישי פרשת כי תשא ליל

הילולת רבינו בעל הצמח דויד מדינוב תתקיים סעודת הילולת ברוב עם, בליווי כל שיר בריקודים של מצוה לכבוד בעל הילולת.

תפילת שחרית ועליה לציון ביום ו'

ביום הילולת רבינו בעל הצמח דויד מדינוב לאחר תיאום עם מארגני הניסיונות, יגיעו מהשעה 6 בבוקר בכל שעה קבוצה אחרת של כמאה וחמישים איש, ע"מ שנוכל לקלוט את כל העולים לדינוב, בצורה מסודרת.

יתקיימו מנינים שחרית בכל 20 דקות מזמן תפילה, ולאחרת תפילת שחרית יחולק לחיים, והציבור יעלה לתפילה בציון הק'.

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל.

מדי יום רביעי שיעור בספה"ק 'בני יששכר' ע"י האדמו"ר מסאסוב שליט"א בבית מדרשו רח' רש"י 44 יום בשעה 8.15

זמן תפילת שחרית בשב"ק בשעה 9.45 - קידושא רבא במקום - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה